

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 676. Ut clausula codicillaris ordinaria vim suam habeat &
effectum, quæ requirantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

tetur, per duos testes, qui viderunt testatorem ea interferentem aut in separata charta scribentem probetur) in quo casu posteriore testes subscribere debent: nisi forte per Notarium publicum fieret instrumentum.

2. Resp. Ad secundum primò: apponitur hæc clausula in testamento vel litteris vel verbis. Lau- terb. ad ff. de jure codicill. §. 17. Quocunque modo conceptis, five sint præteriti temporis, five praesentis, five futuri: si non valeat: si non valeret: si non valebit: five conceptis alternativè: valeat vel ut testamentum, vel ut codicillus: five copulativè: valeat & jure testamenti & jure codicillorum. Ut Terret. de effect. & defect. claus. codicill. q. 12. & 14. Tusch. pract. concl. lit. C. concl. 292. num. 6. Pratis. de interpret. ult. volunt. fol. 10. n. 75. Muller. l.c. tb. 63. lit. B. Item apponitur verbis dictam clausulam vel clarè exprimentibus ut dum dicitur: si hæc mea dispositio non valeat ut testamentum, volo eam valere ut codicillum, vel tacitè id ipsum comprehendentibus, ut dum dicitur: si hæc mea dispositio non valeat ut testamentum, cupio tamen, ut valeat, quocunque modo valere potest: eo ipso enim comprehenditur modus quo valere potest jure codicilli, vel in vim fideicommissi, legati, donacionis causâ mortis. Muller. l.c. tb. 61. lit. A. quarum clauſularum posteriorum, quia aliqui pinguorem, alii ejusdem efficacia censent, praxis ferè hodieum obtinet, ut utraque simul cuivis testamento adhibeatur, verum utramque hanc clausulam nomine clausula codicillaris expressæ, illam vero tacitam dicendam, quæ nullis verbis aut litteris exprimitur, sed solum inesse testamentis. v.g. inter liberos, milites & ad pias causas presuminunt, pro ut hanc sententiam amplectantur. Vsq. de succeſ. progr. l. 3. §. 3. num. 38. Covar. in c. Raynunis. b. t. §. 3. num. 15. Menoch. L. 4. presump. 31. Carpz. p. 3. c. 4. d. 38. Brunem. ad L. fin. c. de codicill. n. 11. & alii, quos citat Muller. l.c. lit. B. contrarium tenentibus, seu clausulam tacitam in hoc sensu rejecientibus, & nullam inesse ulli testamento clausulam, nisi in eo expressis verbis continetur. Giphano. ad cit. l. fin. c. de jur. codicil. Chifflet. de jur. fideicom. L. 3. c. 2. & 3. Ludvvel. de ult. vol. p. 2. c. 5. &c. quibus adhærente videtur Muller. l.c. tb. 62. dum citatis pro hoc L. 1. ff. de jur. codicil. Tuscho. Simon. de Pratis & aliis, ait non præsumi adiectam codicillarem clausulam, nisi in specie in testamento appareat; cum clausula codicillaris non expressa non subintelligatur.

3. Resp. Ad secundum secundò: dum dicta clausula adiecta est manu Notarii, in dubio censetur adiecta non ex mera consuetudine Notariorum, sed ex præsumpta voluntate testatoris. Barbos. de claus. claus. 21. n. 3. Stru. in ff. de jur. codicill. tb. 62. lit. a. Muller. ibid. cum omnia, quæ in testamento scripta, regulariter propter fidem Tabellinii præsumuntur esse scripta de voluntate testatoris saltem implicita; dum hic in dubio censetur eidem demandasse apponere omnes clausulas salutares & consuetas. de Pratis. l.c. num. 55. & seq. Muller. l.c. Quamvis autem tutius sit, ut Notarius hanc clausulam ad fusum exprimat; videtur tamen sufficere, si adjecterit clausulam cæteratam, ut loquuntur AA. scribendo: si hoc testamentum non potest valere jure testamento, valeat & cetera. cum nemini dubium, quod per illam particulam & cetera indi- centur formalia clausula codicillaris. dum enim Notarius communiter sic soleat eam exprimere, censeri non debet omissa, sed compendii causâ, sub-

illa particula inclusa; quæ post modum extendi potest, competente hac potestate Notarii, ut queant protocollum abbreviatum & cæteratum extendere secundum consuetudinem generalem, addendo illa, quæ subintelliguntur de consuetudine. Muller. l.c. cuu Carpz. L. 6. resp. 7. n. 27.

Quæst. 676. Ut clausula codicillaris ordinaria vim suam exerceat & effectum suum habeat, quænam requirantur.

R Esp. Requiritur primò, ut persona testatoris sit habilis ad testandum, ita ut si testamentum ex hac parte patiatur defectum clausula dicta nihil profit. Carpz. p. 3. c. 4. d. 29. num. 2. Stru. ad ff. de jur. codicil. tb. 66. lit. a. Muller. ibid. Secundò ut constet de voluntate testatoris; ita ut, si testamentum sit imperfectum ratione deficientis voluntatis requisita ad testandum per clausulam codicillarem, sustineri nequeat in ratione codicilli juxta clarum textum. L. 11. §. 1. de legar. 3. & 1. 29. ff. de testam. si quidem hæc clausula corroborare & confirmare tantum potest voluntatem testatoris, non autem eandem alterare & extendere. Barbos. de claus. claus. 21. num. 27. & 28. Mantic. de conject. ult. vol. 1. 6. tit. 4. num. 15. Menoch. cons. 532. num. 20. & tr. de presump. l. 4. presump. 5. num. 6. Gratian. discep. for. c. 550. num. 9. Gail. L. 2. obs. 114. num. 12. & alii, quos citat & sequitur. Muller. l.c. lit. B. Atque ita, dum testamentum est coactum, vimur voluntate extorta vi metuere, clausula adiecta nihil operatur. Harpr. de testam. ratione voluntatis imperf. tb. 35. Muller. l.c. Ad quem defectum etiam reducitur, dum testator cœperit scribere ultimam voluntatem, non tamen ad finem perduxit. Stru. l.c. quamvis, ut Muller. velint aliqui, ut si testator occupatus in testamento faciendo vehementia morbi impeditus, voluntatem suam, ut ab initio constituerat, perfectè explanare non potuerit, adiectam clausulam operari, ut scriptura, quæ ad testamentum parabatur, quod ad ea, quæ ibi existant scripta (non vero ad ea, quæ ibi omisa, cum de illis difficultis sit collectio) valeat in vim codicillorum. pro quo sententia citantur à Muller. Giph. in l. fin. §. ult. c. de codicil. Schv vendendorff. de codil. tb. 4. lit. e. Tertiò requiritur ut testator in præsencia duorum testium similem schedam scriperit vel subscriperit, tunc enim valeret testibus etiam non auditis vel mortuis. quin & valere talem clausulam non tantum quod ad legata & fideicomissa, sed etiam quod ad hæredis institutionem & immutationem à Schmid bene probari assent Reiffenst. b. t. n. 726. quem vide. Quartò requiritur, ut testamentum faltem illas solennitates habeat, quæ ad codicillum requiruntur; cum dispositio illa in vim codicilli nullatenus valere possit, quæ solennitates & juris requisita ad codicillum non habet. v.g. dum ad testamentum ne quidem quinque testes adhibiti. Quintò ut codicillus secundum se legitimè confectus subsistat. Unde si codicillus separatim à testamento factus caret solennitate aliqua ad confectionem codicilli essentialiter requisita, frustra adjicetur dicta clausula testamento, vel etiam ipsi codicillo; ut dum diceretur: volo hanc dispositionem meam codicillarem valere, quocunque modo valere potest.

Quæst. 677. Quisnam igitur fit effectus clausula codicillaris.

1. R Esp. Si itaque requisita codicillorum perfectè servata, effectus clausula codicillaris ordinaria-